

δοκοῦντι τοὶ περὶ τὰ μαθήματα διαγνώμεναι . . . περὶ τᾶς τῶν ὄλων φύσιος καλῶς διαγνόντες ἔμελλον καὶ περὶ τῶν κατὰ μέρος, οἷά ἐντι, καλῶς ὀψεῖσθαι. Πρβλ. γινώσκειν.

διάγνωσις 1. Διάγνωση/ἐκτίμηση, discernment/estimation, Δημόκριτος 226 οἰκῆον ἐλευθερίας παρρησίη, κίνδυνος δὲ ἡ τοῦ καιροῦ διάγνωσις. Πρβλ. κρίσις **2.** Γνώση, knowledge, Ἀρχύτας 1.6 περί τε δὴ τᾶς τῶν ἄστρον ταχυτάτος καὶ ἐπιτολᾶν καὶ δυσίων παρέδωκαν ἡμῖν σαφῇ διάγνωσιν. Πρβλ. γνώμη, γνῶσις.

διάδδιν (ἀντίθ. συνάδδιν). Παραφωνῶ/διαφωνῶ, be dissonant/disagree, Ἡράκλειτος 10 συμφερόμενον διαφερόμενον, συνᾶδον δὲ ᾶδον.

διάθεσις. Ἰδιοσυστασία, idiosyncrasy, Δημόκριτος O b (τίτλ.) Περί τῆς τοῦ σοφοῦ διαθέσεως. Πρβλ. διαθυγή.

διαθήκη. Διάθεση/κατάσταση, disposition, Δημόκριτος 9.3 ἡμεῖς δὲ τῷ μὲν ἐόντι οὐδὲν ἀτρεκές συνίμεν, μεταπίπτον δὲ κατὰ τε σώματος διαθήκην καὶ τῶν ἐπεισιόντων καὶ τῶν ἀντιστηριζόντων. Πρβλ. διατιθέναι.

διαθυγή (συνών. διαταγή, τάξις). Διάταξη, ordering, Λεύκιππος A 6 (DK II 72,21) διαφέρειν γάρ φασι (sc. Λεύκιππος καὶ Δημόκριτος) τὸ ὄν ῥυσμῷ καὶ διαθυγῇ καὶ τροπῇ μόνον. τούτων δὲ ὁ μὲν ῥυσμός σχῆμά ἐστιν, ἡ δὲ διαθυγή τάξις, ἡ δὲ τροπή θέσις Δημόκριτος A 38 (DK II 94,7-17) ὡς <γὰρ> ὕλην τοῖς οὔσι τὰς ἀτόμους ὑποτιθέντες τὰ λοιπὰ γεννῶσι ταῖς διαφοραῖς αὐτῶν. τρεῖς δὲ εἰσιν αὗται, ῥυσμός τροπή διαθυγή, ταῦτόν δὲ εἰπεῖν σχῆμα καὶ θέσις καὶ τάξις . . . ὁρῶμεν δὲ τὸ αὐτὸ σῶμα συνεχές ὄν ὅτε μὲν ὑγρὸν ὅτε δὲ πεπηγός, οὐ διαιρέσει καὶ συνθέσει τοῦτο παθὸν οὐδὲ τροπῇ καὶ διαθυγῇ. Πρβλ. κακοθυγίη.

διαθρόσκειν. Διαχέομαι/ξεπηδῶ, be diffused/leap out, Ἐμπεδοκλῆς 84.5 φῶς δ' ἔξω διαθρόσκειν, ὅσον ταναώτερον ἦεν, λάμπεσκειν κατὰ βηλὸν ἀτειρέσιν ἀκτίνεσσιν.

διαίνειν. Ὑγραίνω, wet/moisten, Ἐμπεδοκλῆς 73 ὥς δὲ τότε

χθόνα Κύπρις, ἐπεὶ τ' ἐδίηνεν ἐν ὄμβρῳ, εἶδεα ποιπνύουσα
θοῶ πυρὶ δῶκε κρατῦναι. Πρβλ. δεύεσθαι.

διαίρειν. Διαίρῳ/διακρίνω, divide/distinguish, Ἡράκλειτος 1.6
διηγεῦμαι κατὰ φύσιν διαίρεων ἕκαστον. || **διαίρεισθαι.** Διαί-
ροῦμαι, be divided, Μέλισσος 10 εἰ γὰρ διήρηται τὸ ἐόν, κι-
νεῖται· κινούμενον δὲ οὐκ ἂν εἴη.

διαίρετός (ἀντίθ. συνεχής). Διαίρετός, divisible, Παρμενίδης
8.22 οὐδὲ διαίρετόν ἐστιν, ἐπεὶ πᾶν ἐστιν ὁμοῖον. Πρβλ.
διαίρεισθαι.

δίαιτα. Τρόπος ζωῆς/δίαιτα, regime of life, Διογένης 5.21 ἄτε
οὖν πολυτρόπου ἐούσης τῆς ἑτεροιώσιος πολύτροπα καὶ τὰ ζῶα
καὶ πολλὰ καὶ οὔτε ιδέαν ἀλλήλοις εἰκότα οὔτε δίαιταν οὔτε
νόησιν Δημόκριτος 26 c (τίτλ.) Περὶ διαίτης ἢ Διαιτητικόν.

Διαιτητικόν. Πραγματεία περὶ διαίτης, treatise on diet, Δη-
μόκριτος 26 c (τίτλ.). Περὶ διαίτης ἢ Διαιτητικόν. Πρβλ.
δίαιτα.

διακεῖσθαι. Ἐχω ὀρισμένη διάταξη, be ordered, Διογένης 3.5
καὶ τὰ ἄλλα, εἴ τις βούλεται ἐννοεῖσθαι, εὐρίσκοι ἂν οὕτω δια-
κείμενα ὥς ἀνυστὸν κάλλιστα. Πρβλ. διακοσμεῖν, διατιθέναι,
δεδάσθαι.

διακοσμεῖν (συνών. διατιθέναι, κοσμεῖν). Βάζω σὲ τάξη/ἐναρ-
μονίζω, set in order, Ἀναξαγόρας, 12.18 πάντα διεκόσμησε
νοῦς. Πρβλ. διακόσμησις, διάκοσμος, κυβερνᾶν, μετακοσμεῖσθαι.

διακόσμησις. Διαμόρφωση τοῦ κόσμου, arrangement of the
world, Δημόκριτος 5 διασύρειν τε αὐτοῦ (sc. Ἀναξαγόρου) τὰ
περὶ τῆς διακόσμησεως καὶ τοῦ νοῦ. Πρβλ. διακοσμεῖν,
διάκοσμος, κοσμεῖσθαι, μετακοσμεῖσθαι.

διάκοσμος. Διάταξη τοῦ κόσμου, ordering of the world, Παρ-
μενίδης 8.60 τόν σοι ἐγὼ διάκοσμον εἰκότα πάντα φατί-
ζω. || Λεύκιππος 1 τοὺς ἀστέρας δὲ ζῶα εἶναι οὔτε Ἀναξαγόρα
οὔτε Δημοκρίτῳ ἐν τῷ Μεγάλῳ διακόσμῳ δοκεῖ Δημόκρι-